

İsmail Altun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.08.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Anladım artık benden tamamen gittiğini
Beni sensiz yapayalnız acılarla bıraktığını
Olmasanda artık benimle ben hep senle
Gece gündüz güneş ve ay hayalimdesin

Dayanılmaz sanırdım ayrılıkları düşündükçe
Oysa acılar nasır tuttukça içimde yaran var halen
Bu kadarmı çabuk gidecektin oysa ne çok severdin
Üzgün olmak yıkılmak belkide en başında belli idi

Ben hep derdim benim sevgim sanda banada yeter
Başladığım yerdeyim ben ve sevgim resmini çiziyor
Gitmesen ne olurdu herşeye kadermi demeliydik
Ama ben sensiz inan belkide hiç yaşamıyorum

İsmail Altun

Adını Koyamadım

Sırtımı yaşılayıpta durduğum duvar üşütürken beni
Yağan yağmur ıslatırken saçlarımı ve bedenimi
Kavuşturmuşum iki elimle yırtık pırtık ceketimi
Geçenler bakarken acıyan gözlerle; kaçırdım gözlerimi

Ne ben onları anlarım yitik aklımla üşüyen bedenimle
Nede onlar anlar beni yağmurdan kaçma derdiyele
Zaten birkaç saniye sonra kalacak sokaklar bomboş
Bir ben birde yitik aklım hele sensizlik yağmurda ne hoş

Duyarım derler yanlarından geçerken bir aşkı varmış aklını almış
Bakarlar halime acıyan gözlerle koyarlar avuçlarıma zorla üç beş
Benim derdim ne açlık ne para ne yağmur nede gece gündüz
Benim derdim aklımı yitirdiğim yerde yitirdiğim sevgilim melek

Kah bir sokak başında yapa yalnız boş boş bakarım sokaklara
Yada bilmediğim bir adreste yön levhalarına bakarak ararım seni
Bütün sokakların sonunda elimde kuru bir ekmek parçası ve yalnızlık
Dilimde sonsuz bir suskunluk ve yitik aklımla ağlayan gözlerim

Yalnızlar rıhtımında her köşe başında belkide çıkmaz bir sokakta
Elimde kurmuş bir ekmek parçası tutulmuş konaşamaz bir dil ile
Ararken seni deli derler divane derler aşkı aklını almış derler
Sen onlara aldırma geçerken ölü bedenimin yanından sadece yazık dilenci de
O dilenci seni kaybettiği yerde aklınıda kaybetti
Geçerken cansız bedenimin yanından kalabalığın içinde
Meraklı gözlerle bakarken yerde yatan bedenime
Ne olur acıma tanımadan o yerde yatana

Çünkü
Senin gittiğin yerde
Onunda akli gitti senle

MELEK

İsmail Altun

Adını Sen Koy

Hangi şehir yanmamışki aşk ateşiyle
Hangi sokak lambasının altında olmamışki bir aşık
Sokaklar da hep tek başına gezerler
Sevenler acılarıyla hep yalnız bir köşe başında

Sevda çekenler bilir acısının nasıl olduğunu
Ona tarif etmeye çalışmak güldürür onu
Birde sorun sevenin gönlüne aşkın tarifini
Nasıl da anlatır ta en başında

İnsan insan olalı böyle hediye görmemiştir
Gönlüne nasıl da aşk ateşi zuhur etmiştir
İstemese de yaşar mutlaka tadar o ateşi
Sevmek aşık olmak bir başka insan olmak bir başka

İsmail Altun

Ah

Ŗu gönlüm biçare kalsada aşkınla
Ëtmez bana zûlum ölüm aşkın olsada
Mermi gibi parçalasada sevgin gönlümü
Senin için vermek az olur ömrümü
Dar olur inan gönlüme başka sevda

Aşkı yakmaz başkasının gönlümü ne fayda
Yanıyorum senin için ne olur beni anla
Lisanım seninle çözüldü Ŗu dünyada
Anlayamazlar sevmeyi bilmeyenler o anda
Kimse anlamasada bari beni sen anla

09/07/1992

İsmail Altun

Alev Alev

Sen herşeyin en güzeline layıksın
Senki geldiğinde güneş doğmuş oluyor
Senki geldiğinde karanlık bitmiş oluyor
Seni her anışımda göğsüm alev alev yanıyor

Senki zümrütler gibisin değerini ölçülmez
Senki nefes gibisin almadan durulmaz
Sengi gören göz gibisin kaybedilemez
Seni her anışımda göğsüm alev alev yanıyor

Senki arının vaz geçemediği bir çiçeksin
Senki bülbülün hayalindeki gülsün
Senki karanlığın sonundaki sabah güneşisin
Seni her anışımda göğsüm alev alev yanıyor

İsmail Altun

Anlatayım

Otur şöyle yanıma yasla başını omuzuma
Dinle beni kapat gözlerini düşünme hiçbir şeyi
Bak sana neler anlatacağım biliyormusun
Sevdiğimi ve senin için öleceğimi görmüyormusun
Senki geldin hayatıma ben ki anladım yaşadığımı
Nefes alırken hayatı anlamazken senle nefes aldım
O sıcacık teninde tatmadığım arzuları bir bir tattım
Hayatımdaki en büyük eksikliğin sen olduğunu anladım
Hiçbir rengine aşık olmazken senin rengine aşık oldum
Hiçbir şeyi sevmeyi bilmez iken seni tanıyıp sevdim
Benki sevginin rengini hayal edemezken sen bana öğrettin
Baktığım her yerde artık sen varsın beni hiç aramadım
Ölüm denen sonun senin yokluğun olduğunu anladım
Ben bir değil seni bin kere sevmeyi sende öğrendim
Susuzluğun o dudaklarda bırakan acısını sevginle anladım
Oysa sen gelince güneşin artık var olmadığını anladım
Senin bana Allahtan bir emanet olduğuna inandım
Bu emaneti sevmeyi öğreten yaratıcıya taptım
Ben seni herşeyin üstünde sevdim
Sen sevgim sevgin beni yaşatan tek tarifsizliğim
SENİ ÇOK SEVİYORUM

İsmail Altun

Arıyorumki

Öyle Bir kadın arıyorumki teni tenime değidiğinde
Ruhum ruhuna yükselmeli aşk ile sarmalı
Öyle bir kadın arıyorumki dudaklarındaki ateş
Dudaklarıma değidiğinde alevi gönlüm sarmalı

Öyle bir kadın arıyorumki gözleri gözleri me değidiğinde
Gözlerim gözlerinde gözleri olmalı bana en derinden bakmalı
Öyle bir kadın arıyorum ki elleri ellerime değidiğinde
Bedenimdeki bütün duygularla ellerimi elleri sarmalı

Öyle bir kadın arıyorum ki miraçta peygamberin Allaha
Yürümek istediğinde Cebrail e nasıl yürünür diye sorduğunda
Cebrail in verdiği cevap gibi
AŞK İLE ŞEVK İLE BÜYÜK BİR BAĞLILIKLA YÜRÜ dediği gibi
O kadına yürümek istiyorum

İsmail Altun

Aşk Sensin

Sonsuzluğun kanatların da dolaşan ruhum kalbine esir düştü
Karşıma ilk çıktığında bakışlarındaki kıvılcımlar bedenimi sardı
Alevlerin ortasında kaldım bir yangına düştümki aşkına yenildim
Ne olur gülme ben boynu bükük elimde değil seni seviyorum

Al kudret kalemini eline beni sana seni bana baştan yaz çiz
Kalbindeki yangınların tam ortasıdayım etrafımda parmaklıklar
Kendimi ne senden kurtar nede sen kendini benden kurtar
Sen benim sevgimin yeryüzündeki sureti kalbimin aynası oldun

Hersabah gözlerimi açtığımda bir sızı sarar kalbimi inceden
Hasretinin kalemiyle çizdiğin yalnızlığımın sızılarıdır bunlar
Ben sana bedenimle değil bütün ruhumla geldim kalbine
Esirliğim tutsaklığım yalnızlığım ateşim yangınım işte SENDE

İsmail Altun

Aşka Davet

Yalnız kalınca akan göz yaşlarını
Sevgi ile duyulan bütün duyguları
Bir andaki tertemiz mutlulukları
Aşka davet ediyorum arkadaş

Yalnız kalan bütün kalpleri
Sevgisiz kalan bütün sevgileri
Bir andaki hislerin hepsini
Aşka davet ediyorum arkadaş

İsmail Altun

Aşkıım

Şonsuzluğun herdeminde ruhumu saran ateşin
İnan sevgilim beni ben değil hep sen etti bilirmisin
Hayatı yaşamadığımı anladım sen gelene kadar
Bir gelişin vardıki hayatıma ürkek ve çekingen

Sevdalıları acıyan gözlerle izlerken uzaktan habersiz
Şimdi benden habersiz olanlara çığlıklarım ulaşıyor
Ben seni seviyorum derken yüğreğim bin parça
Ne olur aşkıım sevdalım uzakta olsa arasan bir parça

İsmail Altun

Aşkın

Neyleyim feryadı figan ettiren gönlümü saran aşkını
Ellerin ellerimi sarmadıktan sonra al git aşkını
Canıma tak etti artık yaşamak istemiyorum aşkını
Leyla için mecnun bile aramış çöllerde içini yakan aşkını
Ahuzer oldun bir gün bile bana vermedin aşkını

Kendimi attım dağlara taşlara terk etmedi beni aşkın
Unutmak istedim ama bir köşe başında çıktı karşıma aşkın
Tutunamasamda yanında olamasamda bırakmadı neyleyim aşkın
Laleler açmış gönül bahçemin sarayında tam ortasında yine aşkın
Unutamıyorum seni çıkmıyorsun aklımdan yanında hele birde yokmu aşkın

İsmail Altun

Aynalar Kırılmış

Nereye baksam artık kendimi göremiyorum
Ben kendimi sana vermişim artık istemiyorum
Sende bir suret olmuşum sen de yaşıyorum
Aynalar kırılmış artık kendimi göremiyorum

Güneş bir anlam ifade etmiyor sen olmayınca
Ay bile yüzünü göstermiyor sen gülmeyince
Yıldızları nasıl sayarım sen olmayınca
Aynalar kırılmış artık kendimi göremiyorum

Dudaklarımı ıslatan o ilk yağmur tanesi
Yaşanacak yer varmı sensiz birtanesi
Gönlüme aşkı dolduran altın kasesi
Aynalar kırılmış artık kendimi göremiyorum

İsmail Altun

Ayrılık

Ğecenin karanlığı örterken yalnızlığımın üstünü
   yen ruhumu sarmı  asına dört bir taraftan
Acıların k r noktasında sızlarken kalbim sensizlikle
O karanlık gecelerde yıldızlar bile  zg nd 

Sensizliğin son deminde kanımla yazarken ayrılığı
Bu kadar zor olacağını inan bende tahmin etmemi tim
Paramparça olmuş bir a kı avuçlarımda sıkıca tutarken
İnan meleğim ben sensizliği hiç böyle tahmin etmemi tim

Ben seni severken hasreti bile kendimize yakı tırmamı  ken
Şimdi senden kopmanın acısı yüreğime oturmuş
Nasıl bir acıdırki bu sevgilim ne tarifi var ne bir resmi
Bildiğim tek bir şey var oda meleğim kanatların halen bende

İsmail Altun

Ayrılıktır

Kanatsız bir melektin benim için her zaman gönlümde
Ne zaman kanatlarını isteyip te uçacaksın diye beklerken
Bir gün ansızın kayboldun kanatlarında bende kaldı
Şimdi boş bi çerçeveye içinde kokunla birlikte kanatların bende

Oysa sen giderken meleğim canımın acısını ben bilirim
Göğsümde çarpan kalbimin nasıl parçalandığını görmedin
O gözlerimdeki sevginin rengini kaybedişini bilmedin
Ben senle sevmeyi öğrenmişim senle de ölmeyi öğreneceğim

İsmail Altun

Ben

Ben seni severken bedenimle sevdim
Ben seni severken düşüncelerimle sevdim
Ben seni severken yüreğimle sevdim
Ben seni severken ben gibi sevdim

Ben sana bakarken gönül gözümle baktım
Ben sana aşık olurken ilahî aşkla aşık oldum
Ben seni isterken cennet gibi istedim
Ben sana taparken allaha tapar gibi taptım

Ben seni yokluğunla sevdim sen yanımda yokken
Ben senin ellerini tuttum sen yanımda yokken
Ben senin gözlerine baktım geceleri yıldızlara bakarken
Ben senin yüzüne baktım gökteki aya bakarken

Ben seni herşeyin üstünde tuttum
Ben seni sensizliğime yar bedenime ten tuttum
Ben seni hiçbir zaman bir alışkanlık gibi sevmedim
Ben seni kendi bedenimde hapsettiğim ruh gibi hapsettim

İsmail Altun

Ben varmışım

Hep uzaklara bakıp bakıp dalarken sararmışım
Kalbimin nasıl kanadığının farkına varmamışım
Oysa seni şu yeryüzünde benim gibi seven var sanmışım
Biliyorum sevgilim çok yanılmışım seni birtek seven ben varmışım

Sende buna inanmamış gibi durma o bakışlarını çek benden
Biliyorsunki şu göğsünde çarpan kalbinde hep ben varım neden
Neden bunu bir ben bir sen bilirsinki bunu adı sevdadır gönülden
Biliyorum sevgilim çok yanılmışım seni bir tek seven ben varmışım

Sus hiç konuşma ne seni bilsinler ne beni zaten kimseyi istemedikki
Aslında saklı sevdamızın şahidi bir melekler bir sen birde ben değilmiki
Yüce rabbim ken gözlerden saklasın hem seni hem beni benim gönlümdeki
Biliyorum sevgilim çok yanılmışım seni bir tek seven ben varmışım

İsmail Altun

Bende Kalan

Sen bir şiirsin mısralarda anlatılmak istenen
Sen bir romansın her bölümde seilmek istenen
Sen bir gülsün bülbülünü hep bekleyen
Sen bir meleksin kanatları bende kalan

Sen bir nefessin sinei gönülde inip kalkan
Sen bir çift gözsün çöllerde aşk arayan
Sen bir kalp sin şu göğsümde çarpan
Sen bir meleksin kanatları bende kalan

İsmail Altun

Beni

Sen gidince ardında hiçbir şey kalmıyor
Ne sevgi n ne aşk kurumuş bir çiçek kalıyor
Boşlukta dolaşırken ellerim arayıp duruyor seni
Nerden bilecekler ki terk edipte gittiğini beni

İssız aşk çöllerinde su gibi ararken seni
Gündüz dayanılmaz bir güneş sıcaklığı
Geceleri ise dayanılmaz bir soğuk sıcaklığı
Nerden bileceklerki terk edipte gittiğini beni

İsmail Altun

Bilemezsin

Sevgisiyle yanar tutuşursun
Aşkına bir değil bin ömür verirsin
Seviyorum der yürekten özlersin
Değermi hiç bilemezsin

Neden duygusuzdur sevilenlerin kalbi
Özlenip yürekten sevildiklerini bilmedikleri
Hevesmidir yoksa seilenlerin kalplerindeki
Değermi hiç bilemezsin

Seversin bir değil bin ümitle beklersin
Hayallere dalar uyanmak istemezsin
Mutlulukları onda bulmak istersin
Değermi hiç bilemezsin

Ayrılık ateşiyle yanar tutuşursun
Kavuşmak için hayallere dalar durursun
Onsuz mutluluğu kendine çok bulursun
Değermi hiç bilemezsin

Bir mutluluk ararsın seven kalbinde
Kavuşmanın hayallerine dalar durursun
Onsuz yaşamak istemezsin gönlünde
Değermi hiç bilemezsin

Allaha yalvarırsın bütün kalbinle
Ne olur kavuştur dersin onu benle
Ayrılığı çok görürsün seven kalbine
Değermi hiç bilemezsin

Mevlana yanmış ilahi aşkıyla
Bende yanmışım onun bakışıyla
Her mutluluğu yaşamışım onunla
Değermi hiç bilemezsin

Onsuz cenneti bele kendine çok görürsün
Bir anda onun sevdası için ölürsün
Bir değil bin parçaya bölünürsün
Değermi hiç bilemezsin

İsmail Altun

Bilirim

Bir dinleseniz derdimi
OO zaman görürsünüz halimi
Anlarsınız neler çektiğimi
Bir ben bilir birde Allahım

Geceleri o sokak senin bu sokak benim
Bil mem sokaklarda neden böyle gezerim
Durur düşünürüm nedir bilmem halim
Bir ben bilir birde Allahım

Düştüm Bu hale sordunuz nedendir diye
Anlatsam dinlermisiniz aşık oldum niye
Bağlandım gözlerine ömrümü adadığım sevgiliye
Bir ben bilirm birde Allahım

İsmail Altun

Biliyorum

Haykırmak istiyorum artık seni nasıl sevdiğimi
Duysun tüm dünya insanlar aldırmıyorum
Ben seni severken hergün eriyip bitiyorum
Bu sevginin sonunda bir ben birde sen kalacak biliyorum

İsterlerse üstüme gelsinler beni senden almak istesinler
Etmedik zulüm bıkmaları atsınlar kıyılardan
Düşerken bile dilimde ismin kalbimde sevgin olacak
Bu sevginin sonunda bir ben birde sen kalacak biliyorum

Önünde el pençe divan durmuşum sen iste öleyim
Söyle sevgilim sen gibi bir meleği nasıl sevmeyim
Uğrunda ölmek bile sana yetmez paramparça olsun bedenim
Bu sevginin sonunda bir ben birde sen kalacak biliyorum

Öyle bir sevgi ile huzuruna gelmişimki sen bile hayret edersin
Kiblem olmuşsun kabem olmuşsun dört kitap üstüne
İlahi melekler bile sevgilim aşk ile titrer bu sevginin üstüne
Bu sevginin sonunda bir ben birde sen kalacak biliyorum

İsmail Altun

Bilki

Bir yaz günü üşüyorsu bedenim titriyorsa yaprak gibi
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi
Gülen gözlerimde yaşlar akıyorsa artık hiç kurmuyorsa
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi

Avuçlarımın içi terliyorsa sürekli tutamıyorsam artık hiçbirşeyi
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi
Nefes alamıyorsam artık yazamıyorsam bir iki satır
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi

Aşkını yaşarken en çok seni severken sevgisizliği yaşıyorsam
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi
Aşık ile maşuk artık birbirine kavuşamıyorsa bilki sevgilim
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi

Ölüm gelipte kapımı çaldığında azraile dur diyemiyorsam
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi
Ölümü bile arzularken ölmeyi istemek sensizliği kabul etmektir
Bilki sevgilim sebebi sensizliğinin son deminde ölmek gibi

İsmail Altun

Bin Defa

Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim gönlüm yolunda bastığın toprak
Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim aldığın nefesim senin göğsünde

Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim güle aşık olan bülbül bendim
Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim gecenin ardından sabahın bendim

Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim cehenneme karşılık cennetimin sendin
Bilemezdim sevgilim kaderimin seni benden gizlediğini
Senden bin defa özür dilerim güneşin yansıdığı ay bendim

İsmail Altun

Bitmez

Ne sen anlata bilirsin
Nede ben anlatabilirim
Yasak olduğunu bile bile
Bu sevda bitmez y¼reklerde

B¼t¼n insanlar karşı dursalar
Bu sevda yasaktır deseler
Onlar h¼km¼ verseler de
Bitmez bu sevda y¼reklerde

Ne seni anlarlar
Nede beni anlarlar
Sevdayı yaşamayanlar
Bu sevda bitmez y¼reklerde

Dar ağacın hazırlarlar
Birine seni birine beni asarlar
Sevdayı bilmeyenler ne anlarlar
Bu sevda bitmez y¼reklerde

İsmail Altun

Boşluk

Çöllerde açan bir yaban çiçeği idin benim için
Ö susuzluğun son deminde direnirken güneşe
Dallarındaki yeşil yaprağın bendim sana renk veren
Oysa geceler ne soğukmuş sana sarılıp uyurken

Masmavi gökyüzünde süzülen bir güneştin
Hep ısıtan bazende sıcaklığınla beni saran
Sana renk veren bendim ö mavilik derinliğinde
Oysa şimdi karanlık bulutlar sarmış ö gökyüzünü

Güllerin bütün reknlerini sevmiştim senle birlikte
Şimdi ise siyah güllerle doldu gönöl bahçem
Yapraklarındaki yeşil değil artık simsiyah bir gece
Oysa ö güllere su veren sendin gönöl bahçemde

Şimdi sen giderken ardından bakan ben oldum
Hiç konuşmadan ayrılığın ne olduğunu sormadan
Bir veda bile edip kendine iyi bak demeden
Gittin gittiğin yerde mutlu ol ama bilki hep benlesin

İsmail Altun

Bu Biziz

Öyle bir sevda düşünki kutsalım kanatsız meleğim
Ayrılıklarla bezenmiş bir sevda perçeminde hasret
Kalem kağıda yazmaz kağıt kalemi özlemle bekler
İşte bu bizim sevdamız ayrılık hasret özlem göz yaşı

Öyle bir aşk düşünki gönlümün kabesi aşkımın kiblesi
Bülbül güle hasret mecnun leylasına yanmış kavrulmuş
Ferhat şirin için dağları delmiş ama aşkından yok olmuş
İşte bu bizim sevdamız ayrılık hasret özlem göz yaşı

İsmail Altun

Canımın İçi

Bu tende cana can veren sensin
Söyle bu kalp seni nasıl sevmesin
Senki benim bedenimde ölesiye sevgisin
Hele birde canımın içi deyişin yokmu

Gözler gönül penceresi olmuş
Dudaklar kalptekini söyler olmuş
Dil ise söylediğini bin kere söyler olmuş
Hele birde canımın içi deyişin yokmu

Bir kaç zaman ayrı kalsak sarar ateş
Bu dünya olmuş bizim için adres
Ayrılıklar ne yazar be kes
Hele birde canımın içi deyişin yokmu

Varmı gönüllerde senin gibi açan çiçek
Leyla ile mecnuna sorsan ne diyecek
Ben seni seviyor iken ölecek
Hele birde canımın içi deyişin yokmu

İsmail Altun

Çaresiz

Sana olan aşkım sonsuzluğu sarmış yeryüzü çaresiz gökyüzü çaresiz Sana olan
sevgim ateş olup cihanı yakmış gül çaresiz bülbül çaresiz Sana olan duygularım
güneşi södürmüş gündüz çaresiz gece çaresiz Sana olan gönlüm nur ile yedi katı
sarmış mecnun çaresiz leyla çaresiz

Sana olan bedenim ruhumu taşıyamaz olmuş aşk çaresiz meşk çaresiz Sana olan
bakışlarım kıvılcım olmuş gören göz çaresiz kirpik çaresiz Sana olan uykum
uykusuz kalmış rüyalar çaresiz yastıklar çaresiz Sana olan nefesim göğsümde
dügümlenmiş ayrılık çaresiz hasret çaresiz

İsmail Altun

Değilmi

Seni benden çalan geceler değilmi
Ne diye seveyim ozaman yıldızları
Seni benden çalan hasretler değilmi
Ne diye seveyim o zaman yangınları

Seni benden çalan gül değilmi
Ne diye seveyim o zaman bülbülleri
Seni benden çalan şarkılar değilmi
Ne diye seveyim o zaman notaları

Seni benden çalan aşklar değilmi
Ne diye seveyim aşka aşıkları
Seni benden çalan sevgin değilmi
Ne diye seveyim beni seven sevgileri

İsmail Altun

Demek

Seni sevmek demek hayatın tdını almak demek
Seni sevmek demek gül aşık olamk demek
Seni sevmek demek güneşla ay olmak demek
Seni sevmek demek aşkı aşk la yaşamak demek
Seni sevmek demek sevdaya büyü katmak demek
Seni sevmek demek ölürcesine tapmak demek
Seni sevmek demek hayatı baştan yazmak demek
Seni sevmek demek imkansızlığı yenemek demek
Seni sevmek demek olmaz sa olmaz demek
Seni sevmek demek seni sensiz yaşamak demek
Seni sevmek demek yalnızlığa bir kurşun sıkmak demek
Seni sevmek demek ayrılıkları sil baştan demek
Seni sevmek demek unutmak demek
Seni sevmek demek yeniden sevmek demek
Seni sevmek demek illaki sevgilim sen olacaksın demek
Seni sevmek demek sevdayı yaşayamayanlara anlatmak demek
Seni sevmek demek yaşamdan öte bir yaşam demek
Seni sevmek demek engin dağları aşmak demek
Seni sevmek demek ayaz soğuşunda yanmak demek
Seni sevmek demek seni sevmek demek

İsmail Altun

Demekki

Aynaların artık hiçbir anlamı kalmadı anlıyorum
Baktığımda artık kendimi değil seni görüyorum
Ne zaman karşısına geçsem ben sen oluyorum
Demekki sevgilim ben ben değilim artık biliyorum

Ne zaman dışarı çıksan havayı solusam nefes alamıyorum
Anlıyorum ki bu bedende yaşayan artık ben olamıyorum
Bütün renkler siyah beyaz olmuş renkleri göremiyorum
Demekki sevgilim ben ben değilim artık biliyorum

Yüzümde tebessüm kalmamış inan gülemiyorum
Gülmek istesemde ben sen olmadan gülemiyorum
Bir damla yaş olsa akıyor sen ağlamazsın biliyorum
Demekki sevgilim ben ben değilim artık biliyorum

Bir yerden geçsem inan artık hatırlayamıyorum
Tarifi mümkün olmayan bir duygusun tadıyorum
Seni ben artık uzaklarda değil kendimde arıyorum
Demekki sevgilim ben ben değilim artık biliyorum

İsmail Altun

Demektir

Kelimelerin ve sözlerin bittiği yerdir
Tarif edemezsin artık dilinin tutulduğu yerdir
Göremezsin artık renkleri sayamazsın
Kör olduğun yerdir
O yer O sözün bitti yer işte sevgilim
Seni seviyorum demektir

Her gönülde her dilde bir kelime
Belki bir iki hece
Söylensede günlerce
Anlamı büyüktür sığmaz yer yüzüne
O iki kelime belkide bir kide bir kaç hece
Seni seviyorum demektir

Papatyanın yapraklarında
Bülbülün gülünde
Gecenin sabahında
Zamansız dökülür dudaklarının arasında
Belkide bir anda söylenir ama işte o
Seni seviyorum demektir

İsmail Altun

Ey Sevgili

Kapındayım her zamanki gibi yine yüzsüzlük ettim biliyorum
Sen her seferinde kapıyı yüzüme kapatsanda bir kere daha çaldım
Yinemi sendedin alaylı gözlerle avuçlarıma baktın bense yere
Ne istiyorsun yinemi sen geldin dedin bense konuşamadım
Kendimde biraz cesret bulup girmek istedim o kapıdan
Oysa sen yine kapıyı yüzüme kattın.
Ben o kapıya her gelişimde aşk ile şevk ile yürürken sen
Tövbelerimi kabul etmedin ruhumun sana sadakatini görmedin
Avuçlarımı hep açıp biraz sevgi dilendim sana vercek bir şeyim yok dedin
Yine kapından yorgun üzgün avuçlarımda bir şey bulamadan ayrıldım
Her gün güneş doğarken o kalbinin kapısındaki bankta uyandım
Uzun uzun bakıp güneşe kendimi sana hazırlardım
Biliyordum yine kapından boş dönecektim ama sana gelmek
Sana büyük bir sadakati aşk ile yürürken hep huzurlu idi kalbim
Bir gün yine kapıda idim aylardan kasım dışarıda zemheri kış
Titreyen ellerimle kapıyı yine korkarak çalmıştım uzun uzun
Saçlarım beyazlamış kipriklerim ayazdan donmuş ellerim titrek
Yine kızmıştın bana benden bıktığını defalarca söylemiştin
Bir daha bu gönül kapısından geçme buralara uğrama demiştin
O gün yine avuçlarım boş kalmıştı ama ben sana hiç kızmamıştım
Yine boynumu büküp o gönül kapısındaki banka oturdum titreyerek
Ayaklarımı hissetmiyordum sanki bende değillerdi yok gibiydiler
Ellerimde morarmalar başlamıştı gözlerimde derin bir uyku
Hissizlik ayaklarımdan yukarı çıkarken göğsüme kadar geldi
Artık hissediyordum ayrılık vakti gelmişti beni üzen yıkan
Artık kapına gelemeyecek oluşumdu çünkü meleklerin yüzü
Birtak senin o simanda nail olmuştu gözlerime dünyada
Banka yaslandım o ayrılık meleğinin kanat seslerini duymaya başlamıştım
Demekki ölümü senin kapıda beklemek böyle bi şeymiş
Ölüm zor gelmemişti karşımdaki melek sana eziyete gerek yok
Senin gönlünde kutsal bir sevginin yorgunluğu var demişti
Oysa bana ölümü ne kötü anlatmışlardı meğer ölüm değil zor olan
Senden ayrılmakmış be kanatsız meleğim
O bir kış günü zemheri soğukta gönül kapıda hayata veda ederken
Sen nerden bilecektinki bu kalbin sen diye çarparak sustuğunu
Gök yüzüne yükselirken seni artık hep görüyordum
Bir gün aylardan yine kıştı ayrılık meleği bendiye geldi sana
Oda benim gibi kapıda sana ben gibi davranmıştı
Onu karşılarken aaa yinemi sen uzun zamandır gelmiyordun
Bende artık vaz geçtin gelmeyecektin diye düşünüyordum demiştin
Ayrılık meleği sana ben o dilenci değilim sadece ona benziyorum
Seni merak etti beni gönderdi demişti sende kendisi nerde demiştin
O ayrılık meleği sana o artık benim oldu senin değil demişti
İçinde bir hüznün fırtınası koptuğunu gözlerinden anlamıştı
Sen kapıyı kapatmadan o arkasını dönün ağır ağır uzaklaşmıştı
Uzunca bir süre kapının açık kaldığını bana anlattı
Arkasından bağırmışsın şimdi nerde o diye
Ayrılık meleğide sana artık sana gelemeyecek bir yerde demişti
Peki benden bir habe gönderir misin diye sormuşsun
Oda bana geldi anlattı
Bende onu çok sevdim ama söyleyemedim beni beklesin demişsin
BEN SENDEN HİÇ AYRILMADIMKI KANATSIZ MELEGİM

İsmail Altun

Gayrı

Bu akşam kaderimize ayrılığımıza içiyorum
Bu acımasız feleğin nakörlüğüne yanıyorum
Bu bitme zdediğimiz sevdanın bitişine ağlıyorum
Sen ayır ben ayrı bitti bu sevda gayrı

Kimseler yıkamazdı bu sevgimizi
Ayıramazdı sevgilim kimseler ikimizi
Gelde gör halimizi şimdi
Sen ayrı ben ayrı bitti bu sevda gayrı

Neden çekemediler bu sevgimizi
Çok gördüler mutlu halimizi
Oysa sevmiştik biz birbirirmizi
Sen ayrı ben ayrı bitti bu sevda gayrı

İsmail Altun

Gençlik Yıllarım

Duvarlara ismini kazıdım tırnaklarımla
Ağladım her gece yalnızlığıma
Göz yaşlarımda sen vardın akarken dudaklarıma
Sen gençlik yıllarımsın

Feda olsun sana bir değil bin ömür
Kararsada kabin misali kömür
Benden sana kalan bin özür
Sen gençlik yıllarımsın

Gözlerim buğulandı sisli bir cam gibi
Gönlüm garip kaldı kanadı kırık bir kuş gibi
Yalnızım kendi dünyamda terk edilenler gibi
Sen gençlik yıllarımsın

Sigaramdan derin bir nefes çekiyorum
Sonra senin hayalin çıkıyor
İçime öyle bir girmişsinki yakıyor
Sen gençlik yıllarımsın

Kızıl ırmak akar gider çağlar
Bedenimdeki kanda sevgin akar
Gözlerim hep yollarına bakar
Sen gençlik yıllarımsın

Bir değil bin türküde ismin var
Benim gönlümde sevginin yeri var
Ağlayan her günümde haylin var
Sen gençlik yıllarımsın

Yağmur yağar elbisem ıslanır
Gözlerim ağlar kalbim ıslanır
Bütün bedenim sevginle kaplanır
Sen gençlik yıllarımsın

Bie çocuk nasıl özlerse anne sevgisini
Bende özledim sevgilim seni
Dön bitsin artık inanki seviyorum seni
Sen gençlik yıllarımsın

Güzel geçen tatlı bir gün gibi
Mutluluklar yaşatır insanı inanki
Terk edip gitmeyle ne kazandın sanki
Sen gençlik yıllarımsın

Seni arıyorum her gece
Bitmez biliyorum bu işkence
Zararı yok çekerim ömrümce
Sen gençlik yıllarımsın

Şimdi tozlanan anılar arasında
Sende varsın gizemli dünyasında

Ayrılıp gitsende oradasın orada
Sen gençlik yıllarımsın

İsmail Altun

Gitti Deyin

Salın beni gideyim buralardan
Söylemeyin beni soranlardan
Hani bir fani vardı ya uzaklardan
Aldı başını gitti deyin

Onmaz yara saldı gönlümü
Neylesin doktor benim sözümü
Neşter vurmuş yaraya bekler ölümü
Aldı başını gitti deyin

Yar dedikleri böyle birşey imiş
İnsanı derbeder eder imiş
Gözlerimden yaş inmiş
Aldı başını gitti deyin

Olurda yar döner ise
Sorup halimi beni sizden sorar ise
Boynu bükük durmadan kimse
Aldı başını gitti deyin

Söylen sakın gelmesin peşimden
Yar olmaz deyin artık o gönülden
Üzülmesin sakın ağlamasın yürekten
Aldı başını gitti deyin

İsmail Altun

Gittin Ellere

Her an dilimde ismin gönlümde sevgin
Sen benim dört kitap üstüne ettiğim yeminim
Sen benim ilk bakıştaki kanatsız meleşim
Söyle gönlün neye kırıldı küstün gittin ellere

Bensensiz ne yaparım ne eylerim
Kızdırmak için söyle kime giderim
altın sarısı saçların engin denizler gibi gözlerin
Söyle gönlün neye kırıldı küstün gittin ellere

Sen orada ben burada kaç zaman oldu bilirmisin
Bu aşkı ayrılık gönlümüze nasıl yazdı bilirmisin
Hep böyle yapıp beni gönülden üzecekmisin
Söyle gönlün neye kırıldı küstün gittin ellere

İsmail Altun

Helal Et

Sen yaktun aşkı figane ateş gönlümde
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Sen yaktun karanlığın ardından gündüz geldiğinde
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Hakkını helal et

Sen yaktun Yapraklar düşerken dalında
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Sen yaktun yağmur damlaları anımda
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Hakkını helal et

Sen yaktun ey sevdalı gölümün kanatsız meleği
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Sen yaktun ilahi aşkımın kutsal kanatsız meleği
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Hakkını helal et

İlahi kudret aşkı ile yaktı senle dünyada beni
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Yoktur şu fani yeyüzünde kudreti kelamı seni
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Hakkını helal et

Varlıkla yokluk arasında kutsallığını hissederken
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
İlahi ruhu şad varlığıyla raksederken
Ben seni sensiz sevdim gönlümde
Hakkını helal et

İsmail Altun

Her Seferinde

Gönlüm sana aktı neyleyim sevgilim
Durdurmak ne mümkün dinlemiyor meleğim
Artık benim değil bu gönül senin sevgilim
Her seferinde
Seni sevmeyi çok seviyorum meleğim

Seni tanıdıktan sonra güzelim
Ne öncesi kaldı nede sonrası meleğim
Bilki bundan sonra hep seninim
Her seferinde
Seni sevmeyi çok seviyorum meleğim

İsmail Altun

Hislerim

Meleklerin mekanı olan gönlünde yaşayan insan ben olayım
O kutsal mekanda yürürken bile aşkını yaşayan kul olayım
Seni sen yapan bende bu aşkı o kutsal mekanda gizli tutayım
Aşk ile cezm ile başı önünde eğik o attığım her adımda ben sen olayım

Bendeki aşkın üstüne kapanan bedenimden sen olmak için çıkayım
Ne mekan ne zaman olmasın o ilahi aşkı saadeti kalbinde bulayım
Vaz geçmiş bütün hislerim yalan dünyanın zevklerinden bırak yaşayayım
Aşk ile cezm ile başı önünde eğik o attığım her adımda ben sen olayım

Sözün bittiği yerde nefeslerin kesildiği anda gözlerin kapandığı andayım
Beni benden alan beni sen yapan arşı tealaya taşıyan o kutsal mekandayım
Gerçeklerden banane yalanların içinde aşkının gerçeğini arayan ben olayım
Aşk ile cezm ile başı önünde eğik o attığım her adımda ben sen olayım

Renkler artık kifayetsiz kalmış o kutsal aşkının renklerinde zerre olayım
Dilim tat almaz göğsümde kalbim çarpmaz olmuş göğsünde çarpan olayım
Tutmaz ellerim yürümez ayaklarım varamazken sana ruhunda bir nefes olayım
Aşk ile cezm ile başı önünde eğik o attığım her adımda ben sen olayım

İsmail Altun

İlahi Ey Sevgili

Bir duanın her kelimesinde açılan eldesin
Gönülden ve yürekten rabden istenen sensin
Yunus misali veysel misali perişan her halde
Açılan ellerdeki edilen duada okunan sensin

Senki şu yeryüzüne inen melek misali
Beklenen nuru kanatlarında sayklayansın
O nurki düşmüş kalplere emsalsiz yakansın
Senki susuzluğun deminde bir yağmur damlasısın

İsmail Altun

İstediği

Geceler hain pusularını kurmuş yalnızlıklarına
Bana en ağır darbeyi vurmak için seni hatırlatmışlar
Oysa ben sensiz yaşamayı hiç düşünmedimki
Bu gecelerin benden istediği nedirki bilmem sordum

Bir seni düşünürüm geceleri aklıma başka bir şey gelmez
Gözlerin takılır gökyüzüne seyrederim denizi sessizce
Ay'a bakarım yüzün doğar ondördünde yüzümde bir tebessüm
Bu gecelerin benden istediği nedirki bilmem sordum

İsmail Altun

İstedim

Geçen gün gözlerimden bir iki damla yaş düştü
Parmaklarımın ucuyla aldım güneşe tuttum
Resmin vardı göz yaşımda bana güler gibi
O an hep ağlamak istedim

Rüzgarla sohbet ederken
Sensizliğin tam göbeğinde
Senin kokunu nefesini getirdi bana
O an hep rüzgara sarılmak istedim

Uykuya dalan gözlerim savaşırken benle
Rüyalarımda hep seni görmeye başladım
Öyle bir güzelliikle geldin ki koşarak bana
O an Hep uyumak istedim

İsmail Altun

Kalbini İstedim

Al gökyüzü yıldızlar senin dediler dünya senin için dönsün dediler
Ben istemedim hiç olamadığım izinsiz girdiğim kalbini istedim
Al güneş ve ay senin dediler kainat arşı tala san olsun dediler
Ben istemedim hiç olamadığım izinsiz girdiğim kalbini istedim

Al yeryüzünün hükümdarı şahı sendin dediler süleymansın dediler
Ben istemedim hiç olamadığım izinsiz girdiğim kalbini istedim
Al dünyalar servetler harun zenginliği senin için olsun dediler
Ben istemedim hiç olamadığım izinsiz girdiğim kalbini istedim

İsmail Altun

Kanatsız Melek

Bir gün amaçsız ve gayesiz dolaşırken ormanda
Nerden bilecektimki amansız ve çaresiz bir aşka düşeceğimi
Bakınırken etrafıma seyrederken doğa harikasını
Bir çitirdi duydum çalıların arasında bakındım
Aman Allahım o da neydi hiç böyle bir güzellik olamazdı
O kadar ömrümde rastlamamıştım onun gibisine
Sessizce dolaşıyor çiçekleri kokluyordu
Masum ve bembeyaz bir güzelliği o kantları ayrı bir ahenk
Bir ara göz göze geldik korkup kaçmak istedi
Dur dedim benden sana zarar gelmez
Bir süre öyle kala kaldık obana ben ona bakıyordum
Sen insansın gitmem gerek dedi oysa o bir melekti
Gitmesen biraz daha kalsan olmaz mı dedim
Ama dedi lütfen dedim biraz daha
Beni kırmadı bir az daha kaldı o bembeyaz ellerine
Ellerimi uzattım hiç bir meleğin ellerini tutmamış ve
Gözlerine böyle derinden bakmamıştım
Duramadım ben sana aşık oldum dedim
Gönlüm sana aktı eğer gidersen bu ömür son bulur dedim
O.... ama ben bir meleğim dedi
Durdu ey insan bende seni sevdim inan aşık oldum
Deddim Allaha dua edelim birlikte insan ol benim için
Ama dedi kabul olur mu belki olur dedim
Bu aşkın ateşini alevlendirende o değil mi dedim
Bu gönüllere düşüren o dur dedim
Dua ettik el ele göz göze ve
Bir ses bir tek şartla insan olursun kanatların insanoğlunda kalacak
Kabul ettik ve kanatlarını bana verdi ve insan oldu
O gün bu gündür benim kanatsız meleğimdir

İsmail Altun

Kıskandım

Ben seni severken sevgimden kıskandım
Ben seni severken yalnızlığını kıskandım
Ben seni severken aşkımızı kıskandım
Ben seni severken hasretini kıskandım

Ben seni severken senden ayrılığı kıskandım
Ben seni severken birlikteliklerini kıskandım
Ben seni severken kalbimi kıskandım
Ben seni severken sensizliğimi kıskandım

Ben seni severken senin herşeyini kıskandım
Ben seni severken bakışlarını kıskandım
Ben seni severken seviyorum deyişini kıskandım
Ben seni severken seni senden kıskandım

Ben seni severken yaşadıklarını kıskandım
Ben seni severken hatıralarımızı kıskandım
Ben seni severken içimdeki yanan ateşi kıskandım
Ben seni severken ellerimi tutuşunu kıskandım

Ben seni severken teninin kokusunu kıskandım
Ben seni severken öpüşünü kıskandım
Ben seni severken bana sarılmanı kıskandım
Ben seni severken dualarımı kıskandım

Ben seni severken yangınları kıskandım
Ben seni severken fotoğraflarını kıskandım
Ben seni severken şarkıları kıskandım
Ben seni severken romanları kıskandım

Ben seni severken sana yazdıklarımı kıskandım
Ben seni severken sensizliğe ağlayışımı kıskandım
Ben seni severken yazdığım şiirleri kıskandım
Ben seni severken KISKANDIM.....!

İsmail Altun

Melek

Kalbim paramparça dağılmış bütün bahçeleri
Ne bir renk ne bir koku kalmış hasretinden
Ben seni anarken bile söylemekten korkarken ismini
Şimdi sen uzaklarda ne bir haber ne bir söz var

Seni nasıl özlediğimi hiç kelimeyle tarif edemem
Sevginin büyüklüğünü hiçbir aleme sığdıramam
Sen bende öyle bir ben olmuşunki meleğim
Seni ne bir söz ne de bir hatıra olarak saklayamam

Sen benim dudaklarımda bir mühür oldun konuşamam
Sen gönlümde bir kanatsız melek oldun seni terk edemem
Seni herşeyin üzerine sevdim sen hep ilk olacaksın
Sana olan sevgimi ancak ve ancak bir tek sen anlayacaksın

İsmail Altun

Mutluluk

Sen aşka susayan kalbimin
İssız çöllerinde açan nadide bir çiçeksın
Kalbim kor olmuş yanıyor senin için
Seviyorum seni kimse bunu bilmesin
Sakin birtanem sevdamız göze gelmesin

Bizi ayırmak isterler sevdayı bilmeyenler
Karışmasın bize çekemeyen gönüller
Bıraksınlar bizi kendi dünyamıza çekip gitsinler
Bu sevda ile yaşayalım biz ve sevenler
Bu dünyada sevgi ve mutluluk sevelnler

Sevmek ve sevilme kutsal bir duygudur
Seven ve sevilenler için bu yüce bir mutluluktur
Aşık olan seven çok az mutlu olur
Gerçekten seven zaten acılar içinde mutludur

12/09/1992

İsmail Altun

Nankörsün

Seven kalbimi sen hiç anlamadın
Hislerimi hep alaya aldın
Seviyorum dedin hep beni aldattın
Nankörsün sevgilim nankörsün sen

Zaman sonra pişman olacaksın
Sevgilim sen beni çok arayacaksın
Belkide bir gün mezarımı bulacaksın
Nankörsün sevgilim nankörsün sen

O zaman sevgilim sen de yanacaksın
Yaptığından utanacakasın
Bensiz varlığınla kahrolacaksın
Nankörsün sevgilim nankörsün sen

İsmail Altun

Nerde

Ben sana susuz kalmışım dudaklarımda aşkının çatlakları
Ben sana hasret kalmışım gönlümde aşkının en derin yaraları
Ben sana sevdalar büyüttüm karanlık yalnızlıklarda kalp yaraları
Ey kanatsız melek sende kanatlarını çaldın benden nerde yaraları

Ben sana aşkımı hissediyorum en yüksek perdeden notaları
Ben sana yanıyorum alevlerin arasında sarmış aşkının acıları
Ben sana tutkunum koparamaz ayrılılıkların verdiği sonsuz yaraları
Ey kanatsız melek sende kanatlarını çaldın benden nerde yaraları

Ben seni içimde en derin yerinde sızılar ve acılarla kucaklarım
Ben seni pamuktan bir kalp içerisinde sarıp sarmalar koklarım
Ben seni meleklerin sonsuz günahsızlığında ibadetle sararım
Ey kanatsız melek sende kanatlarını çaldın benden nerde yaraları

İsmail Altun

Nur İle

Bir sabah uyandığında
Avuçlarımda sensizliği sımsıkı yakalamışım
Bilirmisin sevgilim sensizliği bile terk edemiyorum
Sen öyle bir melksin ki yektai nur ile seni seviyorum

Gözlerimi her açışında resmini zikreder gözlerim
Hani o mahmurluk varya senle açılır sevgilim
Senki sinei ateş ile sarmış bir feryatsın sevgilim
Sen öyle bir meleksin ki yektai nur ile seviyorum seni

Öyle bir aşkı figan oldunki gönlümde
Ararım mecnun misali seni çöllerde
Olmasan da sevgilim hayatımın hiç bir anında benimle
Sen öyle bir meleksin ki yektai nur ile seviyorum seni

İsmail Altun

O an Gelir ya

O an gelir ya kendimi paramparça etmek isterim
Alamam sensizlektan başımı duvarlara vurmak isterim
O an gelir ya ağlamak haykırmak yıkılmak isterim
Sensizliğin sondeminde yalnızlığınla yok olmak isterim

O an gelir ya çözemem kendimi kör düğüm olmak isterim
Paramparça olmuş sensizliğin resminde bir renk olmak isterim
O an gelir ya tutamam kendimi sana hep koşmak isterim
Gözlerimdeki akan yaşta içim burkan o tuz olmak isterim

O an gelir ya dünyayı başıma yıkmak isterim
Sana olan hasretimin sevgimin yalnızlığımın acısını isterim
O an gelir ya güneşi bir elime ayı bir elime almak isterim
Sensizliği birine yalnızlığımı diğerine yıkmak isterim

O an gelir ya bir şarkıda seni bulmak dinlemek isterim
Notaları paramparça olmuş bir şarkıda sen olamak isterim
O an gelir ya bülbulün yalnızlığını o güle aşkını isterim
Ben ise bir yalnızlık kafesinde sen olmuşum kendimi bulmak isterim

İsmail Altun

Olamadım

Biliyordum bir gün geldiğinde o acı sözleri söyleyeceğini hep bekliyordum
Ama ben buna ne kadar hazırdım onu bilmiyordum meğer ne zor imiş
Hep haklı olan sendin gerçekleri haykırarak söylerdin ama ben dinlemezdim
Bir gün en zayıf anımda beni nefesimden yakalayıp beni yıkacağını nerden bilirdim

Biliyorum ben sana hiçbir şey veremedim hep seni seviyorum derdim
Ama nerden bilirdim seni sonsuz sevgimle nasılda sıktığımı
Zaten kalbine izinsiz giren bendim orda bir yer istedim ama oldummu
Hep sen haklıydın kanatsız meleğim yanında hiç olmadım

İsmail Altun

Otur Yanıma

Otur şöyle yanıma yasla başını omuzuma
Dinle beni kapat gözlerini düşünme hiçbir şeyi
Bak sana neler anlatacağım biliyormusun
Sevdiğimi ve senin için öleceğimi görmüyormusun
Senki geldin hayatıma ben ki anladım yaşadığımı
Nefes alırken hayatı anlamazken senle nefes aldım
O sıcacık teninde tatmadığım arzuları bir bir tattım
Hayatımdaki en büyük eksikliğin sen olduğunu anladım
Hiçbir rengine aşık olmazken senin rengine aşık oldum
Hiçbir şeyi sevmeyi bilmez iken seni tanıyıp sevdim
Benki sevginin rengini hayal edemezken sen bana öğrettin
Baktığım her yerde artık sen varsın beni hiç aramadım
Ölüm denen sonun senin yokluğun olduğunu anladım
Ben bir değil seni bin kere sevmeyi sende öğrendim
Susuzluğun o dudaklarda bırakan acısını sevginle anladım
Oysa sen gelince güneşin artık var olmadığını anladım
Senin bana Allahtan bir emanet olduğuna inandım
Bu emaneti sevmeyi öğreten yaratıcıya taptım
Ben seni herşeyin üstünde sevdim
Sen sevgim sevgin beni yaşatan tek tarifsizliğim
SENİ ÇOK SEVİYORUM

İsmail Altun

Oysa Ben

Avuçlarımın içinde pencereden seyrederken karın yağdığını
Sanki gözlerinde güneşli günlerin ayrılığı vardı anlatmak istediğin
Nefesimle ısıtırken üşüyen bedenini sanki hiç o gün gelmesin der gibiydin
Bakışlarımız ne zaman bir biriyle karşılaşsa dışarıya bakardın son ra bana

 z lme kanatsız meleğim o güneşli günler geldiğinde sen yine  zg rs n
Kanatların ne kadar bende olsada özgürce  çmak istediğinde senindir
Ben seni bir kış günü sevmesemde o güneşli günlerde hep hasretimdin
Ben seni nefesimle değil sevgimle ısıttım o ıslak kanatlarını ama sen

Bir gün gelince ben seni değil özgürce  çmayı istediğini söyledin o zaman üç
O günlerin yeni bir aşk yeni bir hayat olduğunu söyledin hep oysa ben
O bir kış günü birlikte dışarıyı seyrederken sonsuza kadar orda kal istedim
Ben seni senin bile aklının almayacağı derecede sevdim sen bile şaşırırsın

İsmail Altun

Öte

Seni böyle ölümden öte sevdiğimi bilseydim
Ellerini ellerimden aldığın gün ölümü davet ederdim
Ki o ölüm bir hediye gibi gelirdi sensizliğin deminde
Koşarak giderdim ardıma bakmadan sevgilim

Bir sonraki gün sensiz doğacak güneşe rest çeker
Gecenin karanlığı ile inan dost olurdu yıldızlar ile birlikte
Çünkü geceler herşeyi örter ve karanlığına çekermiş derler
İşte o karanlıkta seni sensiz yaşar orda kalırdım sevgilim

Çiçeklerin renklerini unuttur kokularını hissetmezdim
Yeşilin ne demek olduğunu bilmeden gönlüme orak çalardım
Sensiz bir gönül bahçesinde sararsın bütün yeşiller gitsin
Hazan sarısı gönlüme ayrılığın rengini çizer içinde ben kalırdım

İsmail Altun

Öyle

Öyle bir seven arıyorumki bana beni hissettirsin
Öyle bir seven arıyorumki beni bu dünyadan alsın
Öyle bir seven arıyorumki beni yalancı kollardan alsın
Öyle bir seven arıyorumki bana ömrünü versin

Öyle bir seven arıyorumki benim mihrabım olsun
Öyle bir seven arıyorumki beni çiçeklerle sevsin
Öyle bir seven arıyorumki leyla mecnun kiskansın
Öyle bir seven arıyorumki ömrünü bana versin

Öyle bir seven arıyorumki beni ben için sevsin
Öyle bir seven arıyorumki beni aşkıyla yaksın
Öyle bir seven arıyorumki sevgisi beni yaşatsın
Öyle bir seven arıyorumki ömrünü bana versin

Öyle bir seven arıyorumki şiir gibi beni okusun
Öyle bir seven arıyorumki ruhuyla okşasın beni
Öyle bir seven arıyorumki sevgisyle su versin
Öyle bir seven arıyorumki ömrünü bana versin

Öyle bir seven arıyorumki bana yalan söylemesin
Öyle bir seven arıyorumki yüreğiyle bana gelsin
Öyle bir seven arıyorumki bir başkasına bakmasın
Öyle bir seven arıyorumki ömrünü bana versin

Öyle bir seven arıyorumki durmadan koşarak gelsin
Öyle bir seven arıyorumki ben olmadan nefes almasın
Öyle bir seven arıyorumki bende bendende öte olsun
Öyle bir seven arıyorumki bana ömrünü versin

İsmail Altun

Razımı

Gidiyorum demişsin son satırlarında
Ayrılığı tercih etmişsin her mısrada
Ne kolay gelmiş o yazan ellerine
Birde gönlüne sorsana oda razımı

Bir değil bin dertte birlikte iken
Ayrılık bile bizi yıldırılmazken
Her halimizde biz mutlu iken
Birde gönlüne sorsana oda razımı

Bazen çocukça ben gidiyorum değişinde
Artık hayatında yokum değişinde
Küsüpte bana her terk edişinde
Birde gönlüne sorsana oda razımı

Ben seni sen beni kitap gibi okumuşçasına
Her şiirin mısralarında hayale dalmışçasına
Bu kadar gönülden balanmışçasına
Birde gönlüne sorsana oda razımı

Sen ben ben sen olmuş iken
Sevgimizde bir gül ise diken
Ayrılık gönüllerimize zor geliyor iken
Birde gönlüne sorsana oda razımı

İsmail Altun

Saklarım

Saklarım seni her nefes alımışda inip kalkan şu göğsümde
Saklarım seni her sabah güneşin doğuşunda bir çiğ tanesinde
Saklarım seni her kirpik açıp kapatışımda göz bebeğimde
Sen öyle bensinki seni saklamak ne mümkün ayandasın

Saklarım seni gecelerin karalığında parlayan en uzak yıldızda
Saklarım seni kapalı bir havada bulutların üstünde yağmurlarda
Saklarım seni bülbulün güle ettiğı feryadın hazin ötüşünde
Sen öyle bensinki seni saklamak ne mümkün ayandasın

İsmail Altun

Sen

Göğsümde paramparça olan tarifsiz duygular
Dolu dizgin durduramam sana koşarlar
Beni alıp götürürler bultların üstüne koyarlar
Seni ordan bile seyretmek ne güzel meleşim

Eşsiz güzellikler içinde bana gelirken her seferinde
Tarifsiz bir duygu sarar dört yanımı kaybolurum gözlerinde
Ellerimde ellerin sımsıkı sararken ellerimi ter içinde
Sana sonsuz dokunmak bile ne güzel meleşim

Her sesini duyduğumda o eşsiz nameler gelir aklıma
Senle beni anlatan şarkıları dinler akan gözyaşlarıma
Durun akmayın desemde dinlemezler inerler dudaklarıma
Dudaklarımda son bulan göz yaşlarımda sen vardın meleşim

İsmail Altun

Sen Olasın

Sana öyle bir şiir yazsam ki sabah güneşim
Dizeleri sen olasın mısraları sen olasın
Sana öyle bir gündüz versem ki sabah güneşim
Güneşi sen olasın sabahı sen olasın

Sana öyle bir gece versem ki sabah güneşim
Yıldız sen olası gökteki ay sen olasın
Sana öyle bir gül versem ki sabah güneşim
Kokusu sen olasın renkleri sen olasın

Sana öyle bir sevgi ve aşk versem ki sabah güneşim
Sevgisi sen olasın aşkı sen olasın
Sana öyle bir gönül versem ki sabah güneşim
Çarptığı gönül sen olasın aldığı nefes sen olasın

İsmail Altun

Sen Olmasan

Sen olmasan kainat ne için dönerdi bilmem
Sen olmasan güneş ne için doğardı bilmem
Sen olmasan bülbül güle niye giderdi bilmem
Sen olmasan gece gündüzü niye takip ederdi bilmem

Sen olmasan leyla mecnuna niye aşık oldu bilmem
Sen olmasan mektuplar kime yazılırdı bilmem
Sen olmasan aşıklar niye ağlardı bilmem
Sen olmasan sevgiler ne için yaşanırdı bilmem

Sen olmasan mevsimler ne için dönerdi bilmem
Sen olmasan şehrin ışıkları niçin yanardı bilmem
Sen olmasan bulutlar yağmuru niye beklerdi bilmem
Sen olmasan azrail ölümü niçin seçerdi bilmem

Sen olmasan sevgililer ne için yanardı bilmem
Sen olmasan gözlerde yaş ne için akardı bilmem
Sen olmasan tebessümler kime giderdi bilmem
Sen olmasan ben ne yapardım meleğim bilmem

İsmail Altun

Sen Olmayınca

Hani gece olunca yıldızlar gök yüzüne serpilir
Ay bütün ihtişamıyla ışık saçar yıldızlara
Tek tek sayarsın onları gökyüzünde
İşte o yıldızlar kadar yalnızım sen olmayınca

Güneş yer yüzünü aydınlattığında
Bütün kuşlar onunla birlikte uyandığında
Hepsi yuvalarından uçar akşam oluncaya kadar ya
İşte o kuşların yuvasında yalnızım sen olmayınca

Bül bül güle sık olmuş derler
Ama gül bunu bilirmi bilmem
Bilinmez sevgiler sarmış her yanı
Bilinmeyenlerin içinde yalnızım sen olmayınca

Mecnun leylasına kavuşmadan gitmiş
Kerem aslıyı görmek için hasta olmuş
Ferhat da şirin için dağları delmiş
İşte bütün aşıkların içinde yalnızım sen olmayınca

İsmail Altun

Sence

Neyleyim güneşı geceyi yıldızları ayı
İçtiğim kahvede senin tadın olmayınca
Leyla mecnuna aşıkmiş ben sana
Üzmem aşkımla seni aşk sen olunca
Feryat figan gönülde bir fırtına kopunca
Etmem sana zulum aşkın adı sen olunca
Rüyada olsa uyandırma sürsün gece boyunca

Hayat deyip geçme yarısı sen yarısı ben
Dur bak, söyleyen sen, dinleyen ben
Bu kadar zamandır nerdeydin, hani sen hani ben
Gecenin bir vakti o masada bakan sen gülen ben
Haydi vakit geldi masan kalkan ben kalan sen
Sanmaki konuştuğumuz o sözler kaldı masada
Bir dahaki sefere o masada birsen bir ben

İsmail Altun

Sende

Sen her zaman gök yüzünde bir yıldız oldun
Uzaklarda idin ama gözlerimde bir ışıktın
Sen gönül rıhtımından her ayrılışında
Benim gönlümde bir dalga oldun denizlerde

Sen düşüncelerde var idin karanlık gecelerde
Oysa her nefes çekişimde sigaramdan
Ciğerlerime doluyordun o karanlık gecelerde
Ben sende var olmuşum yokluğu bilmem sende

İsmail Altun

Seni

Seni özledim yağmurların bulutu özlediği gibi
Seni özledim rüzgarın kuru yaprakları özlediği gibi
Seni özledim çöllerin sıcakđı özlediği gibi
Seni özledim tenimin teninin kokusunu özlediği gibi

Seni özledim sensiz kaldığımda sensizliği özlediğim gibi
Seni özledim geceleri yalnız kalınca yalnızlıkları özlediğim gibi
Seni özledim kavuşamayan sevgililerin sevgililerini özlediği gibi
Seni özledim bir ömür boyu beklenen sevgilerin gelmesi gibi

İsmail Altun

Seni Yalnız Bıraktım

Biliyorum hep bekledin gözün yolda
Biliyorum hep özledin gönlün sevda kapısında
Biliyorum içinde kalbim sığmadı bir yerlere.....! biliyorum
Ben seni yalnız bıraktım

Gözlerin de bir sis oldu buruk bekleyişte
İnançların yıkıldı belki bu sabır yolunda
Artık gönlünde sızlamaz oldu bu aşk yolunda.....! biliyorum
Ben seni yalnız bıraktım

Geceler gündüzleri kovaladı
Dakikalar saatleri ve ben yoktum
Oysa beni ne çok istiyordun.....! biliyorum
Ben seni yalnız bıraktım

Oysa ben yokken sen hep benle idin
Aklım gönlüm fikrim senle dolu idi
Ama bunu sana söyleyemedim.....! biliyorum
Ben seni yalnız bıraktım

Artık tanıyamadığını düşündün
Seviyordun ama kimi dedin
Karmakarışık oldu düşüncelerin.....! biliyorum
Ben seni yalnız bıraktım

İsmail Altun

Sevdalar Sensiz

Ben bu feleğin neresinden başlayıpta isyan edeyim
Gül kokan bahçeler içerisindeyken hazan oldu yazım
Sevdim sevgiyi buldum dedim oysa ne çabuk kaybettim
Hüzün oldu sevgimizin adı ağaç yapraklarında bir sarartı

Sevgimin mevsimlerinde hep hazan rüzgarı eser oldu
Ne yazım kaldı ne de ilk baharım oldu mevsim hep kış
Oysa ben ne umu tlar ile sevmiştim uzaklarda olsanda
İçimde bir ürperti vücudum titrer sensizlik olsa gerek aşkım

İsmail Altun

Sevgilim

Denizin dalgaları sahile bir koşar bir kaçarya
Sahil her geldiğinde sevinir ayrılışında ise üzülür
Güneş geceye kaçarda gece olur ya
Gündüz her kaçışında güneşe üzülür
İşte bende sevgilim bir yağmurla gelipte
Bir güneşle kaybolduğunda bende ÜZÜLÜRÜM
Seni ben gel gitlerle sevmektense hep ölümüne sevdim
Seni bir şarkı dinlediğimde değil bir aşk romanı okuduğumda değil
Her an hiç aklımdan çıkarmadan düşündüm ve SEVDİM
Leyla mecnunu nasıl sevmiştir bilinmez bir hikaye
Kerem aslı için neler yapmış tartışılı bir sevda
Ferhat gerçekten delmişmidir o dağları şirin için
Oysa ben oysa ben seni hepsinin üstündede sevip
Sana ölümsüz bir ruh ile bağlanıp delicesine AŞIK
Bir mektubun satırlarında sevgiliye yazılan binlerce kelime
Okursun bitmesin dercesine gözünde akan yaşlarla ıslatırsın
Şöyleyecek bir söz dahi bulamazsın yüreğin ayakta
Önünde hiçbir engel duramaz yıkıp geçersin
Ölüm bile meleğim senin sevginin yanında gülün DİKENİ
Ben ki seni severken kendimde kusur bulup seni kusursuzca sevdim
O engin denizlerin mavisinde deniz dibimdeki bir yosunda
Hani nefessiz kaldığında düğümlenen yüreğinde
Engel olmak isteyipte olmadığın akan gözyaşlarımda
Sen vardın akarken ağır ağır yanaklarımdan aşşağıya
Seni düşündüm seni andım her an kiblem oldun
Şu yanan kalbimin en derin yerinde sen bir KABESİN
Bana acı gelen sensizlik artık arkadaşım oldu
O da üzölmüyor çünkü ssen yokken seni konuşuyor
Hep seni anlatıyor ve birbirimize sarılıp ayrılığı kışkandırıyoruz
Seni severken sevgilim ben bütün kalbimle sevdim yalan olmadan
Bir başkasına anlatamazdım seni kıskanırdı yüreğim
Bahsedemezdim gözlerinden titrerdi dudaklarım
Hele o ellerinin sıcaklığı yokmu avuçlarımı yakan
Ben seni öyle sevdimki nurundan rabbimin LEKESİZCE
Artık ayrılığa ve sensizliğe üzölmüyorum çünkü
Bedenim kalmış benden geriye kalan gerisi hep sen
Şu yalan dünyada bende yalan olacaksam
Senin olmadığın yerde bende yalan olurum MELEK

İsmail Altun

Sevgilime

Ay doğup ta güneş battığında
yalnızlık bir ok gibi saplanır kalbime
Şimdi seni benle hayal ederim
En tatlı hülyalara dalarım

Kim demiş sevmek ve sevilmeğ yalan diye
Umulmadık zamanda insan aşık olur niye
Rüyalar hep onunla dolup taşarda
Tam mutluluğı buldeuk derken
Herşey hayal olur

08/09/2009

İsmail Altun

Sevgimsin

Bir gün seni sevmekten vaz geçirmek isterlerse beni yaksınlar
Bu kalbi göğsümden söküp alsınlar beni uçurumlardan atsınlar
Bir köşede sensiz bir kalbi taşımaktansa ey sevgili yaşatmasınlar
Bir ömrüm var dünyada sana vermezsem namerdim benden alsınlar

Benki ben olmaktan vaz geçmiş kendimi meleğim sana vermişim
Bir başkasını bu kalbimle inan sevgilim hiç böyle sevmemişim
Ne kadar kutsal olduğunu sevginin harfi harfine ben sende öğrenmişim
Senki benim tarifini bile edemediğim resmini bile çizemediğim
Hatta ve hatta hiçbir yere sığdıramadığım
Avuçlarımda bile taşısam yandığım
Sana bakerken bile kör olan gözlerim
Ey benim
Kanatsız
Meleğim

İsmail Altun

Şiir

Gönlüme öyle ekmişimki aşkını sevgini hasadı bitmez
Şu yanan yüreğime nekadar aşk yağmuru yağsada sönmez
Senin varlığın ruhuma işlemiş ölüm olmadan beni terk etmez
Aşkın sevdan bende bir vurgun olmuş denizler fayda vermez

Sılada yansada intizar göğsümüzde bir ateş gibidir
Fermanı satır satır yazsada sevgimiz kör bir düğüm gibidir
Her anışımızda sevgimizi bizi alıp götüren bahar rüzgarı gibidir
Sevgilim söyle bunu tarifi ne sendedir ne bende çözülmez gibidir

İsmail Altun

Taşıyamam

Ben sen olmazsan bu hayatı tek başıma yaşayamam
Ekmeğim sensin aşım sensin sensiz hayatta olamam
Ellerim tutmaz gözlerim görmez sensiz ayakta kalamam
Seni sensiz yaşayan bu kalbi göğsümde inan taşıyamam

Sevdanın adını sorsalar binkere senin adını söylerim
Aşkın ateşini sorsalar her seferinde gözlerindir derim
Ellerini tutmayan ellerimi prangalara vurur kilitlerim
Seni sensiz yaşayan bu kalbi göğsümde inan taşıyamam

Bu ayrılıkta şarkıların hepsi seni hatırlacak ağlatacak beni
Bu şehrin sokakları yalnızlığımı görüp hep anlatacak seni
Bu hayatta yalnız bırakıp gidecekmisin ey sevgilim beni
Seni sensiz yaşayan bu kalbi göğsümde inan taşıyamam

İsmail Altun

Tülay

Tarumar oldu bütün gönöl bahçelerim
Üzüntü elem keder dolmuş gözlerim
Leyla kavuşamış mecnununa
Ayrılık sarmış bütün sevdaları
Yanma gönöl desem nasıl yanmaz gönöl

Ağlamak fayda vermez sevdalara
Kandolsada gözlerin ağlamakla
Mağrurlanma aşkta gurura gerek yok
Avuçlarında bir sevda kurusu gül
Nafîle ne o gül ne sevgi asla ayrılmaz

İsmail Altun

Unutmak

Unutmak hatırlamak demekmiş oysa ben seni hep unuttum
Unuttuğum yerde ilk güne dönüp hep seni yaşadım
Oysa ömür denen ne kısa imiş hatırlamak bile bir ömrü bitirmiş
Ömrümün bittiği yere kadar seni hep unuttuğum yerde hatırlayacağım

Bana hayatta unutmayı öğreten tek sevgim sen olacaksın
Oysa acıların içindeki resmin unutmaya bile kafi değil
Seni sonsuz bir sadakat ve sonsuz bir bekleyişle seveceğim
Seni unuttuğum yerde sonuna kadar hatırlayıp yaşayacağım

İsmail Altun

Var Olacaksın

Ellerimdeki kan gülün dikeninden olsada
Kalplerimizdeki çarpan aşkımızın imzasıdır
Gözlerimdeki akan yaş dudaklarımda son bulsada
Ayrılığımızın göz yaşlarıyla yazılmış hikayesidir

Sensiz kaldığımda yalnızlıktan dudaklarımda bir şarkı
Sevdalıların gizlenmiş söylenemeyen şarkılarıdır
Her sokak başında bir yön levhası sağa sola veya direk
Aşkımızın ve savdamızın doğusu ve batısıdır

Bilirim ne kadar ağır gelsede sensizliğin herzerresi
Şu seni seven bedenimde sevginin ve aşkının nefesi
Yaşatır beni bütün ayrılıklar sensizlikler ve hasretin
Sen bende her zaman vardın ve hep var olacaksın

İsmail Altun

Vurgun

Aşkın vurgun yediği yerdeyim
Beynimden boşalan kan değil
Senin bana ettiklerin
Ben benden geçmişim
Bir denizin dibinde
Denizin götürdüğü yerdeyim
Hani bir balıkçı teknesi bulsada beni
Çekip alsa bırakmasa
Ö engin denizin sularında
Oysa ben senin aşkından başkasına
Nasıl gider seni nasıl terk ederim
Ey sevgili ey sevgilerin sevgilisi
Unutma giderken sen
Ben
Aşkın vurgun yediği yerdeyim

İsmail Altun

Ya Sen

Kızıl saçlarında esen rüzgar olmak isterdim
Gözlerindeki siz olup ufuklara varmak isterdim
Dudaklarındaki ateş olup kalbine inmek isterdim
Ben sen olmak isterdim be meleşim ya sen

Varlığınla ayrı bir anlam katmak isterdim kendime
Ben sen olup bütün ruhumda seni yaşamak isterdim
Sensizliğin her zerresinde yıkılırken adım adım
Ben sen olmak isterdim be meleşim ya sen

Bir derdim vardı bin oldu sen yokken yanımda
Ne mevsimler kaldı ne ne günlerin anlamı yokken
Oysa ben seni yaşarken o eşsiz benliğinle
Ben sen olmak isterdim be meleşim ya sen

Senin gelişinle ayrı bir anlam kazanmıştı fanilik
Gidişin ise bir başka oldu yıkıldı gönül kalelerim
Bir geldin imkansızlarla hele bir de gidişin yokmuydu
Ben sen olmak isterdim be meleşim ya sen

İsmail Altun

Yağmurla Gel

Gittiğin o anın ardın dan hep gece gelir
O gecelere sırdaş olan yalnızca yıldızlar gelir
Ay bile sırdaşlarını dinlerken inan aşka gelir
Oysa sen gittiğin yağmurla geri gelirsin

Garip bir hüzün vardır sensizliğin o vasat gecelerinde
Hüznü davet etmiş gibidir sensizliğe açılan eller
Ne olursa olsun sensizlikte bile bir mutluluk var elde
Oysa sen gittiğin yağmurla geri gelirsin

İsmail Altun

Yalan Değil

İnan buna hiç bir şeye inanmasanda
Bırak bütün düşünceleri ne kadar kırılısanda
Yalnızlık boşsada nefes alamsanda
Bir ben bir kalbim hepsenle yalan değil

Ayrılıklar değilmidir insanı daha çok bağlayan
Zorluklar değilmidir herşeyi daha güçlü yapan
Acılar değilmidir ayrılığın kilidini kıran
Bir ben bir kalbim hep senle yalan değil

Yıkılmasın sevda kalelerin hep ayakta kalsın
Bilki o surların ardında seninle bütün kalbim
Kapılar açılmasada kilitli kalsada sevgilim
Bir ben bir kalbim hep senle yalan değil

Bir dakika bir hafta hatta bir ömür
Bu beden inan senin sevginle ölür
Sensiz bir hayat aşka ancak bir özür
Bir ben bir kalbim hep senle yalan değil

İsmail Altun

Yaşayan

İçim acıyor seni severken göğsümde ateş oluyorsun
Ben kendimi senden almak istesemde gitmiyorsun
Seni her düşündüğümde ya bana gel yada git diyorsun
Yaşayan bedenim kaldı ne aklım nede fikrim melek

Duvarlar üstüme gelirken sen diye varya; korkuyorum
İşte o an ellerimi yüzüme kapatıp saçlarımı yoluyorum
Sonra sonramı ellerim göğsümde nefes alıp veremiyorum
Yaşayan bedenim kaldı ne aklım nede fikrim melek

Senin sevgin bedenimde bir kurşun gibi adres sormuyor
Nasıldır deyip düşünmeden beni kalbimden vuruyor
Akan kanım sana doğru akarken her damlada ismini yazıyor
Yaşayan bedenim kaldı ne aklım nede fikrim melek

İsmail Altun

Yazarım

Masanın üstünde boş bir kağıt elimde kalme ona bakıyorum
Sana olan hislerimi sana olan duygularımı yazmak istiyorum
Elim titriyor kalemin ucu kırılıyor gözlerim kararıyor yazamıyorum
Söyle gönül sözlüm aşkımın nuru kutsalım seni sana nasıl yazarım

Sen yeryüzündeki en kutsal mabed oldun şu yaralı gönlüme
Söyle kanatsız meleğim seni nasıl yazarım kırık bir kalemle
O kudret sahibi ruhumla ateş ile sarmış her zerreni bedenime
Söyle gönül sözlüm aşkımın nuru kutsalım seni sana nasıl yazarım

İsmail Altun

Yazılmayan

Sen benim anlıma yazılmayan tek sevgi olsanda meleşim
Ben seni sevgilim hep yücelerde yüce seveceğim
Senki benim için şu yeryüzünde emsalsiz güzelliğim
Uğrunda birdeğil bin kalbim olsun paramparça meleşim

Dünyada kavuşmak ne kadar imkansız olsada sevgilim
Mahşerde ilk kapıda inan buna seni bekleyeceğim meleşim
Rabbim ki yaksada sonsuz cehenneminde üzölmeyeceğim
Çünkü yüreeğime bu sevgiyi koyan beni yakan yüce rabbim

Aşkın rengi ne kadar kırmızı olsada sevgi o kadar beyazdır
Ayrılıklar ne kadar acı olsada kavuşmak o kadar mutluluklardır
Denizler ne kadar engin olsada renkleri gözleride son olandır
Sen de benim yüreeğimde inan çarptıkça yaşayan varlıksındır

İsmail Altun

Yiğit

Binmiş atına yiğit kuşanmış silahını
Vurmuş düşman beline kılıcı almış ahını
Durmaz önünde yalan dünya insanı
Bir oyana bir bu yana saçar ölümün he anını

İnmiş yiğit atından bastığı yer titremiş
Yürürken görmüş sulatını deryasını
Çözülmüş dizlerinin bağı
Nerde olduğunu anlamış

Nerde kaldı yiğitlik nerde kaldı kılıcın ahı
Yürekleri sarmış sultanı deryanın bakışları
Almış götürmüş yiğitliği kalmış bir fani
Sevdanın kılıcı vurmuş yiğidin başını

İsmail Altun

Yolcu

Bir Grip Yolcuyum
Meçhule Giden
Yolum Belli Değil
İzim Belli Değil

Kendimi
Arar Dururum
Han Belli Değil
Yol Belli Değil

Oturmuş Yanıma
Melun Kadınlar
Hal Belli Değil
Söz Belli Değil

Kendimi
Arar Dururum
Han Belli Değil
Yol Belli Değil

1989

İsmail Altun

Yürüdüm

Seni nasıl sevdim bir bilsen yangınlardayım susuz
Mühürlediler dilimi gözlerimi bağladılar karanlıkta
Sana nasıl bir aşkla bağlandım yoluna yürüdüm dikenli
Çıkardılar ayakkabılarımı kelepçelediler ellerimi

Ruhum kalbine sürgün koşar adımlarla geldim
Önüme çıktılar sol yanıma çürüttüler yıktılar yolunda
Her kalkmaya çalıştığımda bir yandan saldırdılar
Yıkıldım ama her seferinde kalmam kalbine yürüdüm

Heryanım kıpkırmızı kan ayaklarım da dikenler basamadım
Ellerimin üstüne bastım süründüm gözlerim bağlı karanlıkta
Vaz geçirmek istediler senden bastılar üstüme yıktılar
Ama ben acıları senin için hiçe saydım kalbine yürüdüm

Yapamadılar dahada çok saldırdılar kırdılar kolumu kanadımı
Her seferinde dahada zalimce çıktılar yoluma ezdiler kör ettiler
Ama ben vaz geçmedim gönül gözüm senden süründüm
Son nefesimde bile senin adını söyledim

KANATSIZ MELEĞİM

İsmail Altun